

De spūalibus creaturis

Foliū rix

suā cām. vñ si ponimus diuersos gradus in substā-
 tijs imaterialibz ex ordine diuine sapientie causantibz
 remanebit eadē distinctōis rō. etiā si vna eaz non sit
 cā alterius ¶ Ad. xvij. ddm. q. quelibet natura creata
 cū sit finita. nō ita pfecte representat diuinā bonitatē si
 cur multitudine naturarū. qz quod in multis naturis
 multiplici rōne apprehendit in xō vnite. et ideo oportet
 tunc esse plures naturas in vniuerso. et etiā in substā-
 tijs angelicis. ¶ Ad. xvij. ddm. q. oppositio differenti-
 arū constituentū angelicas spēs accipit fm pfecturā et
 imperfectū vel excedens et excessum. sicut est etiā in nu-
 mens. et sicut se hnt aiatū et inaiatū. et alia hntōt

¶ Quid intellectus possibilis sit vñ? in oibz hoibz

¶ Uno querit. utrum

intellectus possibilis sit vnus in oibz ho-

1 mibz ¶ Et videt q sic dicitur Aug. in li. de q̄nta-
 te aie. Si dixerō multas esse aias ipse meridebo. et
 r̄ibile ē videt dicere multas aias intellectivas esse.

2 ¶ In his que sunt sine materia est vñ tñ indiui-
 duū in vna specie. vt ostensum est. sed intellectus pos-
 sibilis in aia intellectiva. cū sit suba spūalis. non est
 ppositus ex materia et forma. vt p̄us ostensum est. et
 ergo est vna tñ aia intellectiva sine intellectus possi-
 bilis in tota specie humana Sed di. q. etiā aia in-
 tellectiva nō habet materiā ex qua fit. habet tñ mate-
 riā in qua est. scz corpus. fm quoz multiplicatiōem

3. multiplicatur aie intellective. ¶ Sed extra Remota
 cā remouetur effectus. si ergo multiplicatio corpōz
 est cā multitudinis aiaz. remotis corpōz nō pos-

4 sunt multe aie remanere. ¶ Indiuuatio fit fm
 determinatiōem p̄ncipioz essentialiū. sicut em̄ de rō-
 ne hominis est vt pponatur ex anima et corpore. ita
 de rōne sortis est vt pponatur ex hac aia et hoc corpo-
 re. vt p̄z per p̄m. viij. metaphy. sed corpōz non est de
 essentia aie. ergo impossibile est q. aia indiuiduet per
 corpōz. et ita nō multiplicabūtur aie fm multiplicati-

5 one corpōz. ¶ Aug. dicit s̄ felicianū. si originē ani-
 mātis potēte requiramus. prior est aia matre. et ex
 hac rursus nata videt confobriose. et loquit de aia per
 quas aiata est mater. vt statim subdit. Ex quo videt
 dicere q. sit eadem aia in matre et in filio. et eadē rōne

6 in om̄ibz hoibz. ¶ Si intellectus possibilis esset
 alius in me et alius in te. oportet q. res intellecta esset
 alia in me et alia in te. cum res intellecta sit in intellec-
 tu. et ita res intellecta numeraret p numeratiōem in
 diuiduoz hominū. sed om̄ia que numerantur per nu-
 meratiōem indiuiduoz habent rem intellectā. et nu-
 merant. et sic rei intellecte erit aliqua res intellecta in in-
 finitū qd est impossibile. nō est ergo alius intellectus

7 possibilis in me et in te. ¶ Si nō esset vnus intelle-
 ctus possibilis in om̄ibz hoibz. cū r̄tingit sciētia a
 magistro in discipulo causari. oporteret q. vel eadē
 numero sciētia que est in magistro deflueret in disci-
 pulū. vel q. sciētia magistri causaret sciētia discipu-

li. sicut calor ignis causat calozē in lignis. vel q. ad-
 discere nō esset aliud qz reminisci. si em̄ discipulus ha-
 beat ante ad discere sciētia quam addidit. ad discere
 est reminisci. si vero nō habeat eam p̄us. aut acquirat
 eam existentem p̄us in alio scz in magistro. aut nō ex-
 istētē p̄us in alio. et sic oportet q. in eo de nouo cau-
 set ab alio. hec autē tria sunt impossibilia. cū em̄ sciētia
 sit accidens nō p̄ eadem nūero trāsire de subiecto
 in subiectū. qz vt Boetius dicit. accidētia corrupti pos-
 sunt. trās migrari nō possunt. Sicut autē impossibi-
 le est q. sciētia magistri causet sciētia in discipulo
 tum qz sciētia nō est qualitas actiua. tum qz verba
 que magister p̄fert solum excitāt discipulū ad intel-
 ligendū. vt Aug. dicit in lib. de magistro. Nō autē ad-
 discere sit reminisci est extra p̄m in p̄mo posterior.

nō est ergo alius et alius intellectus possibilis in om̄-
 nibz hoibz. ¶ Om̄is virtus cognoscitiua que est

8 in materia corpōzali cognoscit ea tñ que hnt affini-
 tatē cum materia in qua est. sicut visus cognoscit tñ
 colores. qui hnt affinitatē cū pupilla. que est suscep-
 tiua color. p̄pter suā dyaphanitatē. sed intellectus
 possibilis nō est susceptiuus eoz tñ que hnt affinita-
 tem vel cū toto corpore vel cū quacūqz eius parte. in-
 tellectus ē possibilis non est virtus cognoscitiua in
 materia corpōzali neqz in toto corpore. neqz in qua-
 liber eius parte. ē nō multiplicat fm multiplicatiōem
 corpōz. ¶ Si aia intellectiva vel intellectus
 possibilis multiplicat fm multiplicatiōem corpōz
 hoc nō est nisi qz est corpōz forma. sed non p̄t esse cor-
 pōz forma. cum sit p̄posita ex materia et forma. vt a
 multis ponit. cōpositū autē ex materia et forma. non
 p̄t esse alterius forma. ē aia intellectiva sine intellectus
 possibilis nō p̄t multiplicari fm multiplicatiōem cor-
 pōz. ¶ Sicut Ciprianus dicit d̄ns phibuit disci-

9 pulis ne in ciuitates samaritanoz introirent. p̄pter
 peccatū sc̄lmanis. qz a regno dauid recesserūt decem
 tribu in samaria. caput sibi regni postmo dū statuen-
 tes. idem autē populus erat tpe d̄isti qui p̄us fuerat
 Sic autē sc̄bz populus ad populū sicut hō ad ho-
 minē et aia ad aiam. ē eadē rōne vna aia est in eo qui
 p̄us fuit. et in alio qui sequit. et sic p̄ eandem rōne ea-
 dem aia erit in om̄ibz hoibz. ¶ Magis dependet
 accidens a subiecto qz forma a materia. cū forma det
 esse materie simpli. actus autē nō dat simpli esse sub-
 iecto. sed vñ accidens p̄t esse in multis substātijs. si
 cur vñ tēpus in multis motibz. vt Anselmus dicit
 ergo multo magis vna aia p̄t esse multoz corpōz
 et sic nō oportet esse multos intellectus possibilis.

12 ¶ Anima intellectiva virtuosior est qz vegetati-
 ua. sed aia vegetatiua est potens vegetare aliquid ex-
 tra corpus cū est forma. dicit em̄ Aug. in. vi. mu-
 sice. q. radij visuales vegetantur ab aia videntis etiā
 longe p̄ducti vsqz ad rem visam. ergo multo magis
 aia intellectiva p̄t p̄ficere alia corpōz p̄ter corpus in
 quo est. ¶ Si intellectus possibilis multiplicat

L i